

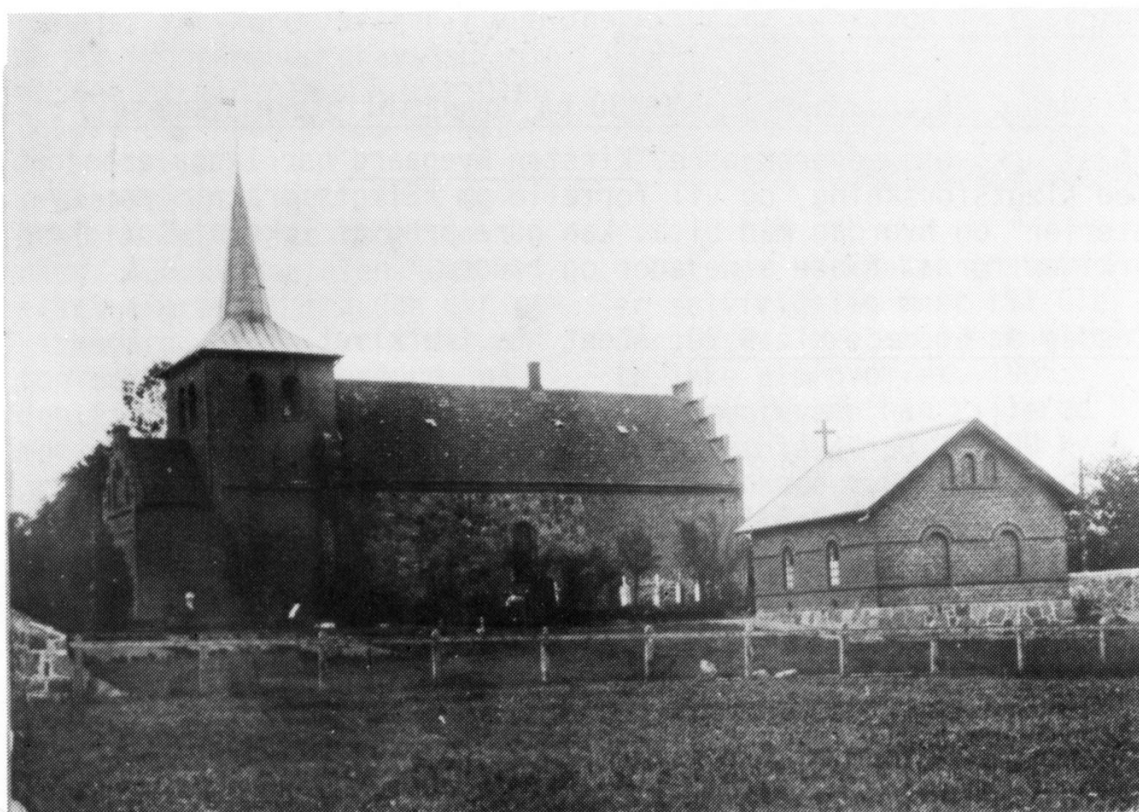
nøglehullet

NR. 3 , 1989

TIL LOKAL-
HISTORIEN



NYT FRA LOKALHISTORISK ARKIV & FORENING I ALLERØD KOMMUNE



For de fleste er det næsten en selvfølge, at de nordsjællandske landsbykirker har tårn, gerne mod vest. Ofte ved vi også, at tårnet kan være lidt yngre end resten af bygningerne, men vi føler da, at også de er ældgamle; de har næsten været der altid.

Men sådan har det ikke været i Lillerød, det tidligere annex-sogn til Blovstrød. Dette gamle fotografi fra omkring århundredskiftet viser Lillerød Kirke som den så ud fra 1859 til 1906, da en velhaver af temmelig private grunde ønskede at pynte på kirken.

Læs i dette nummer om den ret ukendte, forhenværende høker og om hvordan Lillerød Kirke fik sit høje tårn.

MEDLEMS AKTIVITETER

Onsdag d. 4. okt. kl.19,30: Åbent hus i arkivet.

Tirsdag d. 24. oktober kl. 19,30 i Lillerød Sognegård:

Flemming Behrendt fra Dansk Fotohistorisk Selskab fortæller om fotografiets historie, naturligvis illustreret med lysbilleder. I år fejrer man på mange måder, at fotografiet har eksisteret i 150 år, og ikke mindst lokalhistorisk interesserede kan have glæde af at vide, hvordan verden -og egnen -så ud i gamle dage.

Onsdag d. 1 nov. kl. 19,30: Åbent hus i arkivet

Tirsdag d.28.november kl. 19,30 på Hovedbiblioteket(Mødesal) :

En af arkivets medarbejdere, Kirsten Nyegaard har længe arbejdet med slægtsforskning, og vil fortælle om "Slægtsforskningens mysterier" og hvordan man bl.a. kan gøre brug af lokalhistoriske arkiver for at finde sine aner og rødder.

Onsdag d. 6. dec. kl.19,30: Åbent hus i arkivet.

Lokalhistorisk Arkiv findes i trævillaen, Frederiksborgvej 59 Lillerød. Arkivet har åbent hver TIRSDAG kl. 9-13 ,samt de ovenfor omtalte arkivaftener og åbent-hus arrangementer, eller efter aftale i arkivet, tlf nr. 42 27 08 91.

Henvendelse kan også ske til:



Ole Høegh Post (formand) tlf 42 27 53 26
Wolthersvej 6, Lillerød, 3450 Allerød

Karen Andersen (sekretær) tlf 42 27 51 73
Cedervangen 32, Lillerød, 3450 Allerød.

"nøglehullet" udgives af Lokalhistorisk Arkiv & Forening i Allerød Kommune. Dette nummer er redigeret af Ole Høegh Post og Peter V. Christensen
SEPTEMBER 1989

DA LILLERØD KIRKE FIK RIGTIGT TÅRN

af Karen Andersen

Mon der er mange i Lillerød i dag, som ved, at omkring århundredskiftet var partikulier Ole Jørgensen byens store velgører?

På Lillerød kirkegård lidt nordøst for koret ligger et meget imponerende gravsted - næsten et mausolæum - for Ole Jørgensen, hans kone, to døtre og en svigersøn.

Gravstedet ligger frit og højt og dækker et stort område, 400 kvadratalen. Det er klart afgrænset fra den øvrige kirkegård: På de tre sider af tegldækkede murstensmure, på den fjerde af en lavere granitmur med broncelåger. På fotografiet ses, at det egentlige gravsted er domineret af en sorgens engel i marmor, som står bag stenlåget med de svære bronceringe. Herunder er gravkammeret. Selve det ophøjede midterparti er omkranset af små granitpiller forbundet med en broncelænke. Arkitekten arbejdede igen sammen med fagmænd med hensyn til beplantningen. Alt dette kan man se ved selvsyn, og vil man vide mere, er gravstedet beskrevet i bladet Arkitekten 1905/06, så der er ingen tvivl om, at det var noget særligt, Ole Jørgensen fik udført i 1905. Samme artikel fortæller i øvrigt, at OJ selv købte englen i Italien.



Det her beskrevne gravsted er selvfølgelig mest til Ole Jørgensens ære, men han glemte ikke almenvellet. 1905 testamenterede han Lillerød kirke et legat på 70.000 kr. Han skænkede 1.000 kvadratalen til kirkegårdens udvidelse, og endelig betalte OJ i 1906 for opførelsen af det kirketårn vi alle kender.

Med alt dette i tankerne begynder man at blive nysgerrig. Hvem var denne Ole Jørgensen? Hvordan tjente han så mange penge, at han i beskeden dansk målestok kunne efterligne de amerikanske mangemillionærer?

FAKTA OM OLE JØRGENSEN

Det første, man opdager, er, at OJ slet ikke stammer fra Lillerød. Han blev født den 5. november 1841 som søn af parcellist Jørgen Pedersen og In-



Mærkelig nok har man intet portræt af Ole Jørgensen, men hans døtre og hustruen (Jen-)signe har vi.

ger Andreasdatter i Bistrup, Birkerød sogn. Han var nummer to af en børneflokk på otte, så der har nok ikke været ret meget at slå til side med. Så ved vi ellers intet om ham, før han bliver konfirmeret i 1856 med udtalelsen "meget god". De fleste fik en dårligere udtalelse, en hel del "mådeligt", og derimellem lå vurderingerne temmelig god og god. Så vi kan måske tillade os at slutte, at Ole nok har været et kvikt hoved.

Hvad der blev af ham efter konfirmationen er lidt usikkert. Ifølge en folketælling kom han fra Bistrup til København i 1873, og hans kone kom dertil 1871 fra Lillerød. I alt fald fik han borgerbrev eller næringsbrev i København som høker den 15. oktober 1875.

Her kan lige indskydes, at OJ selv synes at have foretrukket erhvervsbetegnelsen

høker, medens myndighederne omtaler ham som viktualiehandler. Selv da han levede af sine penge, kalder han sig partikulier (=rentier i dag), fhv. høker i Kraks vejviser.

Da han får næringsbrev i 1875, er han midt i trediverne. Han åbner en forretning i Blågårdsgade 10 i kælderen, og synes også selv med familie at have boet der nogle år. Hvordan han skaffede sig startkapital, vides ikke, men en artikel i Frederiksborg Amts Avis i 1924 udtrykker det således: "Den kapital, som gennem årene kom i Ole Jørgensens hænder, blev ikke til uden arbejde. Han begyndte småt som kældersvend i St. Lyngby kro, og da han senere kastede sig over handelen i hovedstaden, var det også under beskedne former. Men da han var flittig og sparsommelig, og da han omsider fik begyndt en spækhøkerforretning i Blågårdsgade i København, kom der penge i sparekassen. Kapitalen fik ikke lov til at ligge død hen ..." Artiklen er fra Lillerød, hvor hans kone jo stammer fra. Hun hed Jensine Frederikke Andersen og var datter af væver Anders Sørensen, Gravensten. Derfor kan man vel gå ud fra, at substansen i artiklen er rigtig. Der må stadig i 1924 have været mennesker, der har kendt OJ.

Ole Jørgensen blev gift med sin Jensine i 1875, da han havde fået næringsbrev. I oktober 1876 fødtes deres ældste datter Caroline Mathilde



01e Jørgensensgade i København.

og i februar 1881 blev deres andet barn født, Helga Margrethe. Hun døde allerede i 1894 af tuberkulose, mens datteren Mathilde, gift med bånd- og modehandler Edvard Møller, levede til 1947.

HVORDAN OLE JØRGENSEN BLEV EN VELHAVENDE MAND.

På en måde kan man sige, at det er ligegyldigt, hvordan det gik til, selvom hans legat stadig eksisterer. For mig er det spændende, fordi OJ er typisk for sin tid. Det er den tid, hvor industrialismen slår igennem i Danmark. Befolkningsoverskuddet fra landet strømmer til byerne for at få arbejde på fabrikker og småværksteder. Denne indvandring til København i sidste tre-

diedel af forrige århundrede giver igen stødet til en voldsom spekulation i grunde og boligbyggeri, især på Vesterbro og Nørrebro. Disse områder var da ret tyndt befolkede, fordi de havde hørt til Københavns gamle fæstningsanlæg. Da fæstningen blev nedlagt i begyndelsen af 1850'erne, begyndte opkøbet af grunde og byggeriet af lejekaserner. Disse forhold gav folk med initiativ og forstand på penge gode muligheder for opstigning i samfundet. OJ hørte utvivlsomt til den gruppe.

Det er idag vanskeligt at få fat på mere end omridsene af, hvordan han tjente sine penge. Kilderne flyder ikke rigeligt, da myndighederne dengang ikke blandede sig meget i borgernes foretagender. Til eksempel kan nævnes, at aktieselskaber ikke skulle registreres, indkomstskat med tilhørende selvangivelse blev først indført i 1903, men det var endnu frivilligt, om man ville indsende selvangivelse eller overlade det hele til ligningsmyndighedernes skøn ...

I april 1876 køber OJ hjørneejendommen Blågårdsgade 10/ Baggesensgade 19 for 84.000 kr. med 8.000 kr. i udbetaling. Det er en 4-etagers bygning. Der bor almindeligvis 14 familier i ejendommen. Det vil sige fra 65 til 90 mennesker.

Omkring 1880 bor OJ med sin familie på 1. sal, og butikken er flyttet til stueetagen. Hans lejlighed synes at have været tæt beboet. 1880 bor og arbejder to af OJ's brødre hos

ham, den ene som butikssvend, den anden som tjenestekarl. Desuden har de en butiksjomfru og en tjenestepige boende. Denne bemanding varer til 1894, da OJ afstår sin forretning til sin broder Frederik Jørgensen.

Nu flytter han lidt rundt på Frederiksberg. Først til Vødroffsvej 58,1. 1897-1903 bor han H.C.Ørstedesvej 24,1 i en ejendom, der tilhører svigersønnen Edvard Møller. Her har OJ og hans kone en rummelig lejlighed på fem værelser, som koster 350 kr. pr. halvår. Nu har de dog kun en tjenestepige. Fra 1904 bor de Forchhammersvej 2,2, og her får OJ installeret telefon, så han har været en aktiv selvpensionist, som fulgte med tiden og udnyttede de muligheder, som hans penge gav ham.

Fra en fjern slægtning til hans kone, Mary Petersen, Femvej, Lillerød, har jeg fået at vide, at OJ ifølge en familieoverlevering skulle have tjent mange penge ved at købe amerikansk fedt og selv med stort besvær smelte det om. Hvis denne oplysning tolkes ud fra forholdene idag, ville man gætte på, at han har tjent penge ved at fremstille stearinlys. Eller blev det brugt til spisefedt?

Enten det nu var på den ene eller anden måde, så havde OJ altid indtægter fra sin butik og huslejen fra sin ejendom. Han solgte den ellers i 1899 for 120.000 kr. med 20.000 kr. kontant. Dette salg kan have noget at gøre med, at OJ fra 1898 deltager i grundopkøb og investerer i huse.

Den 17. oktober 1898 tinglystes et grundsalg på Nørrebro. En handelsgartner solgte sin grund på 2.908 kvadratalen til a/s Heimdal ved dets bestyrelse sagfører Peschardt, particulier Ole Jørgensen og murermester Søren Schougaard. Prisen var 170.000 kr. kontant for den ryddede grund. Ved købet måtte der ikke bygges på grunden, men den servitut blev ophævet et år senere, da Københavns magistrat tillod anlægget af en gade fra Nørrebrogade 220 til Heimdalsgade. Fra 1902 har gaden heddet Ole Jørgensensgade.

Den blev først offentlig gade i 1967, og i den anledning diskuterede man i borgerrepræsentationen, om navnet skulle bevares. Man kunne kun fremskaffe en udtalelse om OJ fra hans svigersøns sagfører om, at "han skal have været en dygtig, anset og fortræffelig mand". Denne beskrivelse passer ikke helt til de normer, man bruger for navngivning af gader i København. Sagen endte med, at da gadenavnet har været brugt i 65 år, ville man ikke ændre det. Så derfor har OJ stadig en gade i København.

Tilbage til a/s Heimdals grund. Den blev opdelt i 15 parceller, som solgtes det næste par år. Gennem skøde- og panteprotokollerne kan man følge spillet om grundene. De første tre parceller blev afsat i foråret 1899 med en vældig fortjeneste. Løseligt anslået havde man købt grundene til under ti kr. pr. kva-



Der er næppe mange, der idag ved hvem gaden er opkaldt efter...

dratalen. Nu blev de solgt til 25 kr. pr. kvadratalen. Dertil kom skrappe bestemmelser af anden art. De tre købere måtte ved kontraktens underskrivelse betale 20% af købesummen kontant og restbeløbet til juni termin 1900. Men dette blev ikke det store eventyr.

I året 1900 blev ni grunde solgt til 10-12 kr. pr. kvadratalen, og der udstedtes en obligation på hele købesummen, som ikke kunne opsiges af a/s Heimdal i fem eller ti år. Den forrentedes dog med 5%. Så vidt jeg har kunnet se, havde OJ kun investeret ca. 40.000 kr. i en af grundene. Den kom på tvangsauktion 1906, hvor OJ købte den for 100.000 kr. Halvdelen af OJ's legat stammer for øvrigt fra denne ejendom.

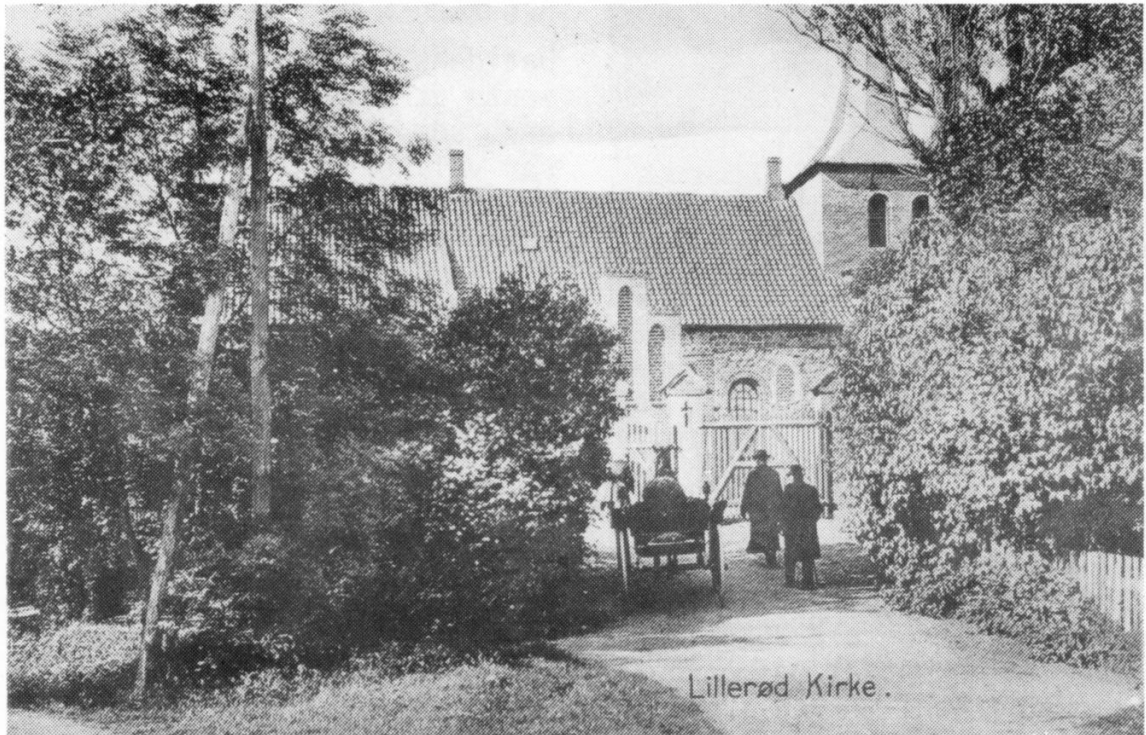
Når man gør denne sag op, har a/s Heimdal gjort en god forretning, selv om profitten blev mindre, end det først havde set ud til. Hvilke andre grundspekulationer OJ eventuelt har været indblandet i, ved jeg ikke, men det må være dem, der har gjort ham til en velhavende mand.

OLE JØRGENSEN SOM VELGØRER

Datidens mennesker kunne ikke vente at nå en så høj levealder, som vi kan idag. Så det var vel kun naturligt, at OJ, da han blev tres, begyndte at tænke på sit endeligt. I Frederiksborg Amts Avis 22.2. 1924 udtrykkes det således: "Hverken han (OJ) eller hans hustru glemte deres fødebyer, og omkring århundredskiftet fattede de den beslutning at udvælge en gravplads på Birkerød kirkegård, hvor de agtede at blive sted til hvile. Der opstod forskelligt besvær med at få den sag bragt i orden, hvorefter Ole Jørgensen gik til Lillerød.

I Lillerød blev han i 1904 hurtigt enig med menighedsrådet. Samme år købte han de omtalte 1.500 kvadratalen af Kirkehavegårds ejer. Dette areal blev overdraget kirkeejerne, dog med et gravsted udtaget til OJ's familie med den servitut, at denne begravelsesplads "... skal stedse bevares og vedligeholdes. Endvidere skal der nedlægges kranse på de afdødes fødselsdage og til jul."

For at gøre opfyldelsen af disse servituter økonomisk muligt, skænkede OJ kirken det nævnte areal på 70.000 kr., kaldet "Particulier Ole Jørgensen og Jensine Frederikke Jørgensen født Andersens Gravstedslegat". Fundatsen af 1924 bestemmer, at de rentepenge, der ikke medgår til vedligeholdelse m.m., skal uddeles til værdigt trængende i Lillerød sogn af sognepræst



Lillerød kirke før og efter tårnbygningen 1905-06. De to fotografier må være taget med kortest mulig mellemrum, efter stakitter og træer at dømme. Det lave zink- eller blytækkede spir var opført i 1859, før den tid var der kun en lille tagrytter. Ole Jørgensens tårn er egentlig kun en forhøjelse af det eksisterende tårn fra under gluggerne; det er 23 meter højt og traditionelt udført med trappegavl.



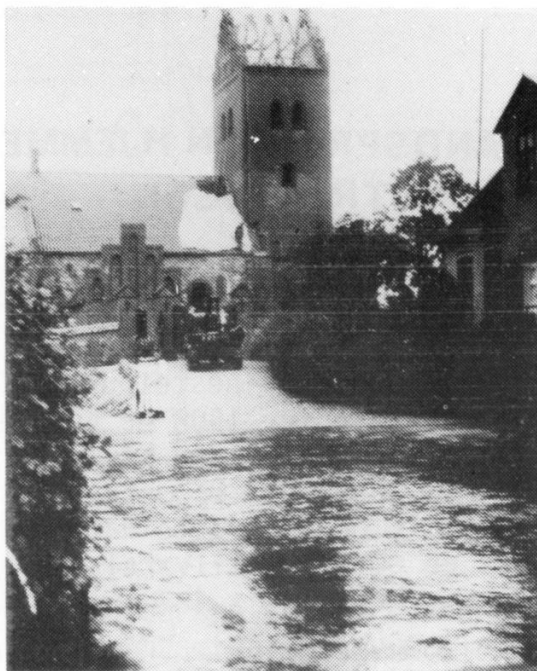
og sogneråd. Legatet trådte dog først i kraft, når OJ's datter og svigersøn var døde.

For at samle hans indsats i Lillerød: 1905 lader han det imponerende gravsted bygge, 1906 betaler han for opførelsen af det nuværende kirketårn, fordi "... på Lillerød kirke var dengang et uanseligt spir, som jo ikke passede ret til den smukke kirkebygning". (Frederiksborg Amts Tidende 22.2. 1924.)

Skæbnen har mærkelige veje. Ikke så snart OJ's byggevirk-somhed var slut, før han og hans kone døde. Frederiksborg Amts Avis har flg. notits fra Lillerød den 13. februar 1907: "Det ny gravkammer på Lillerød kirkegård, som rentier Ole Jørgensen har ladet indrette, blev i dag indviet ved en høj-tidelighed, idet hr. Jørgen-sens hustru og et barn blev indsat i kammeret. Barnet, der i 13 år har været begravet på Assistents kirkegård, blev ført til Lillerød og sammen med moderen indsat i gravkammeret. Kirken var fyldt til sidste plads. En organistinde fra Kø-benhavn spillede, et sangkor sang og derefter talte pastor Trøjel smukt i tilknytning til den sjældne begivenhed".

Frederiksborg Amts Tidende beretter yderligere, at man havde haft stort besvær med at få klokkerne hængt op i det nye tårn ved denne begravelse.

OJ døde seks uger senere og blev begravet den 3. april kl. 1 1/2 fra Lillerød kirke iflg. dødsannoncen. Lokalaviserne omtaler slet ikke denne begra-



Med det nye, høje tårn blev Lillerød kirke det højeste og derfor mest lyntiltrækkende i omegnen. Flere gange har Ole Jørgensens ambitiøse gave til sognet været smadret af respektløse lyn, især i fyrrerne og halvtredserne.

velse, så den har måske mest været et københavnsk foretagende. I alt fald siger annoncen, at tog afgår fra Nordbanestationen kl. 12,9.

Man kan vel passende slutte med at konstatere, at OJ er blevet husket af eftertiden, som han ønskede. I København har han sin gade. Her i Lillerød lægger vel de fleste mærke til gravstedet, når de kommer på kirkegården. Kirketårnet ser vi alle, dog oftest uden at forbinde det med OJ. Og hans store legat? Selv en pengekyndig mand som OJ kunne ikke forudse, at to verdenskrige ville ændre pengenes værdi så radikalt, at hans legat i dagens priser ikke er ret meget værd i forhold til de krav, som fondatsen stiller. □

BRANDSPRØJTEN HJEMME I BLOVSTRØD IGEN

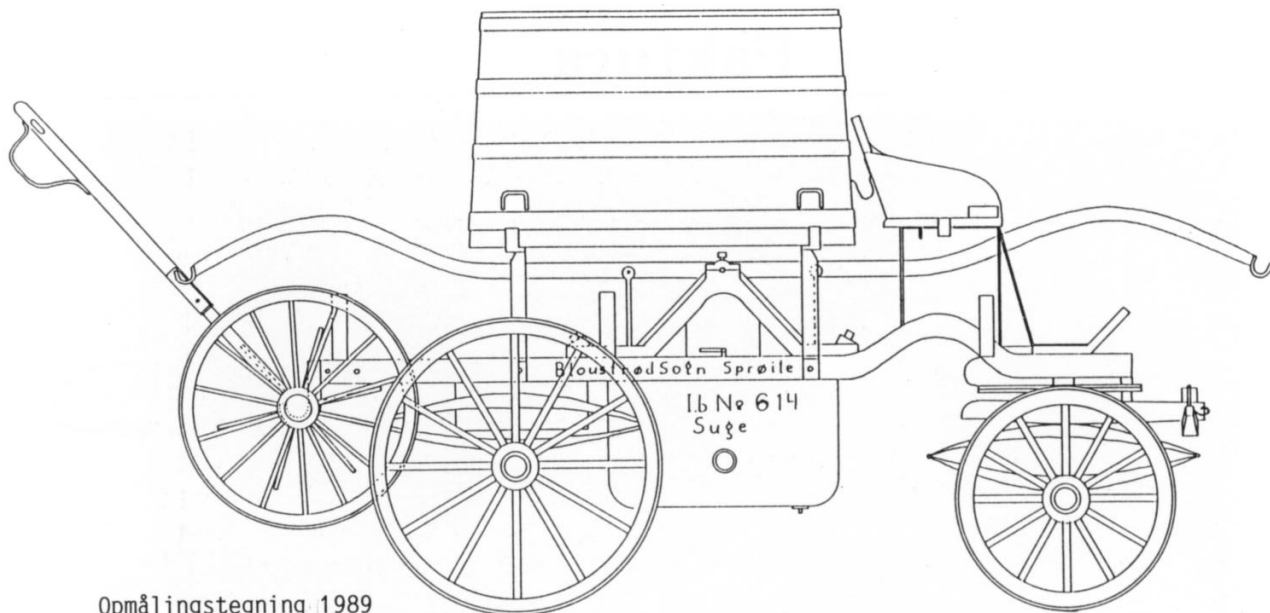
af Lisbeth Lademann

Blovstrøds gamle hestetrukne brandsprøjte fra 1908 er nu hjemme igen, hvor den hører hjemme - nemlig i Blovstrød. Den gamle brandsprøjte har ført en omtumlet tilværelse.

Under besættelsen blev brandsprøjten flyttet til Blovstrød skole, da sprøjtehuset skulle bruges til brændselslager for kirken. Senere har sprøjten været anbragt i kælderen på Kokkedal slot, og senest var den "opmagasineret" på Birkerød Brandstation. Herfra fik kommunen en henvendelse i efteråret 1988, om det ikke ville være naturligt at få sprøjten tilbage til det sted, hvor den hørte til. Dansk Brandværnsmuseum i Præstø blev kontaktet, og Allerød

Den restaurerede sprøjte, maj 1989. Foto: Allan Nørregaard.





Opmålingstegning 1989

kommune bevilgede penge til restaurering af sprøjten. Brandværnsmuseet påtog sig restaureringsopgaven med afrensning og maling. Bødkerarbejde blev også udført, da det store vandkar midt på vognen skulle sættes helt om.

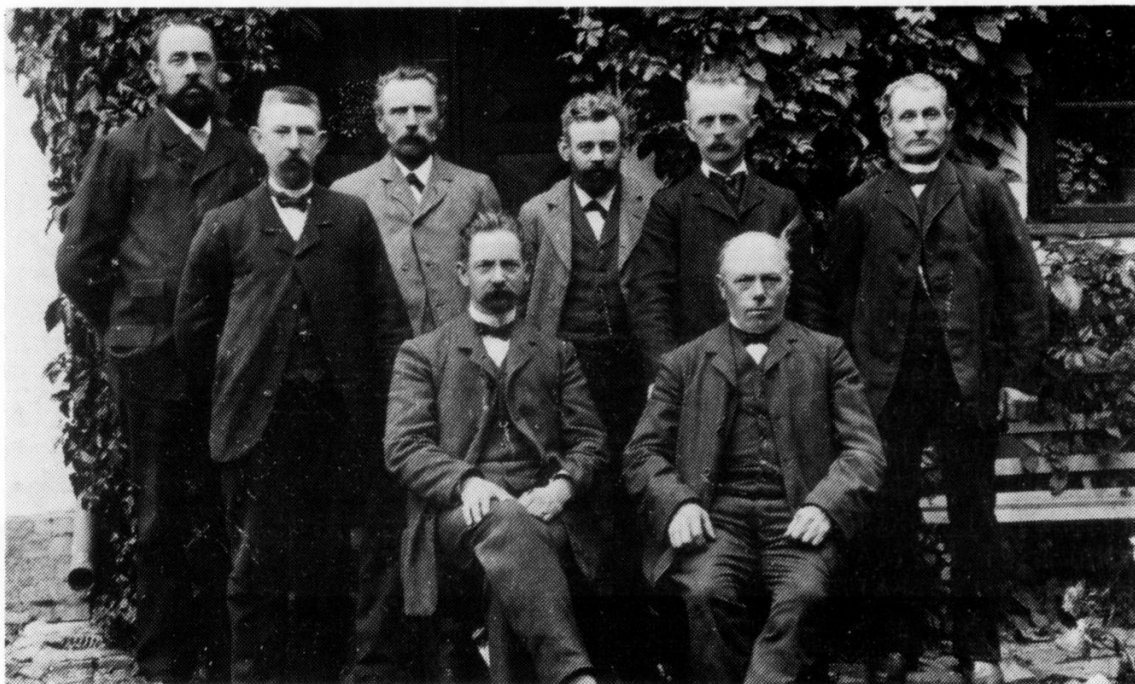
Vi er i den heldige situation, at det gamle sognekommunearchiv fra Blovstrød er bevaret. Blandt de gamle papirer kan vi finde historien bag anskaffelsen af en ny brandsprøjte.

I Lokalhistorisk Arkiv findes brandbogen for Blovstrød distrikt, Blovstrød sogn for årene 1861 - 1927. Heri kan man læse om de brandsyn, der har været afholdt (kontrol af skorstene og ildsteder). Man kan også læse om utilfredsheden med den gamle sprøjte og fornemme, at det har været påkrævet med en udskiftning til nyere model. Hør blot brandfogedens beskrivelse af tilstanden i 1905:

" Den 14. marts foretog jeg sammen med de valgte vidner -

etc. Eftersyn paa Sprøjten og Sprøjtehuset, som begge findes i højst uforsvarlig Stand, saaledes, at vi fra i Dag frasi-ger os Ansvar i Tilfælde af paakommende Ildsvaade, hvis Sprøjten da ikke kan gøre fuld Tjeneste. Af særlig Udsættelse fremhæves: Vognen, hvorpaa Sprøjten staar, er af den Beskaffenhed, at man ikke kan risikere at køre ud med den i Byen, samtidig at Sprøjten ej heller er Selvsuger, og som Følge heraf fordrer en stor Betjening, ligeledes mangler Zinkspande, Hakker, Økser, O-liekapper og Spader. Sprøjten skrives fra 1834, og har saavidt mig bekendt ikke haft nogen særlig grundig Reparation og som Følge heraf nok kan trænge til grundigt Eftersyn.

Sprøjtehusets Mure er fra Kirkegaardens Side i færd med at falde ind, da Stenene er fuldstændig mørnet og største Parten af Tagstenene ere i stykker og derfor utætte,



Blovstrød sogneråd 1906; de samme mænd som i 1908 besluttede sig for den nye sprøjte. Sognerådsformanden, førstelærer A. Christiansen ses siddende til venstre.

en privat Mand om at yde Lånet". Det blev ikke nævnt, at det var sognerådsformanden selv, der ville give lånet! Lånet blev forrentet med $4\frac{1}{2}$ % p.a. og afdraget i løbet af 5 år. Christiansen var foruden sognerådsformand førstelærer ved Blovstrød skole. I kommunens regnskab kan vi se, at han fik udbetalt 1.005 kr. om året for sin lærergerning, så det har været et betragteligt beløb, han lånte kommunen. Vi må formode, at der har været tilfredshed med den nye sprøjte - men brandfolkernes udrustning havde alligevel mangler. Der fandtes ingen oliekanter, så brandfolkene blev "gennemblødt til skindet." Følgende brev er fundet i Blovstrød sognekommunes arkiv (i LAFAK).

Vi undertegnede Straalemestre ved Bloustrød Sprøjte Tillader os Herved at Andrage det Ærede Sogneraad om at faa Anskaffet et par Oliekanter da vi er usatte for at blive Gennemvaaede Ved Udførelsen af Vort Arbejde på Brandstederne og det er jo ingen Spøg Ved Vintertid at være Gennemblødt Til Skindet saa man Resikerer at sætte Helbredet Til.

I Forventning om at det Ærede Sogneraad Vel Stille sig Velvillig for Vores Andragende og fremme Sagen Hurtigst mulig

Tejner Vi Ærbødist
Bloustrød den 6/3 1912

H.C.Larsen C. Rasmussen
Straalemester Straalemester
R Jensen Brandfoge

I Blovstrød brandfogedprotokol (i LAFAK) under året 1903 findes lister over brandmandskabs lister over brandmandskabets 1. og 2. hold. Hver mand havde sin bestemte opgave at udføre; der var strålemestre, slangebærere, pumpere, vandkørere o.s.v. Blovstrøds præst, pastor Trøjel, var sprøjtekører. På 2. holdet finder vi bl.a. teglværksejer Friedrichsen, Allerød Teglværk og direktør Lund, Blovstrød Teglværk. Hver mand bar et brandskilt i en lædersnor om halsen, der angav hans job under slukningsarbejdet.

Den nyrestaurerede brand-sprøjte er opstillet hos Tage Hansen Biler, Kongevejen 32 i Blovstrød. Den 20. maj i år var Kulturelt Udvalg vært ved

en reception, hvor man fejrede den gamle hestetrukne brand-sprøjtes tilbagekomst til Blovstrød. Lokalhistorisk Arkiv har i den anledning lavet en udstilling, der fortæller om brandsprøjtens historie. Ved receptionen fik arkivet af en priva person overrakt en samling brandskilte, der har tilhørt Blovstrødsprøjtens mandksab. En meget værdifuld gave, som vi sætter stor pris på - skulle nogle af Nøglehullets læsere være i besiddelse af andre effekter, der har tilknytning til Blovstrødsprøjtjen, modtager vi dem meget gerne. Sprøjtjen samt udstillingen, der også viser mange flotte farvebilleder fra restaureringsarbejdet, kan ses hos Tage Hansen Biler, Blovstrød. □



Ved sprøjtens genindvielse modtog LAFAK en fin samling brandskilte.

ARKIV NYT

PROJEKT GÅRDHISTORIE

Vi kom godt i gang med vort store gårdprojekt inden sommerferien. Vi har fået mange interesserede medarbejdere, der lægger et stort arbejde i at registrere, interviue, indsamle materialer til os og knytte gode kontakter. arbejdet fortsætter nu i efteråret, på de arkivaftener, hvor der arbejdes i arkivet:

onsdag den 27 september

Torsdag den 19 oktober

mandag den 6. november

tirsdag den 21 november

onsdag den 13 december

torsdag den 11. januar 1990

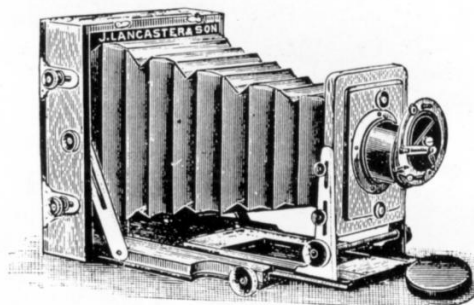
mandag den 29. januar 1990

Hvis der er flere, der har lyst til at være med, så kontakt arkivet eller mød op på en af arkivaftenerne. Der er også mulighed for at arbejde med gårdprojektet i dagtimerne.

FOTOGRAFIET 150 år

Uden fotografier fra ældre tider, havde historien og lokalhistorien nok været kedeligere, og vort indtryk af fortiden på gynende grund. I år er det 150 år siden, at de første fotografier blev præsenteret, og jubilæet bli-

ver markeret på forskellig vis. Til efteråret viser LAFAK en udstilling på Hovedbiblioteket med et udvalg af de fotografier, der også fortæller fotohistorie, enten gennem spændende detaljer eller det tidstypiske. Alle arkiver er blevet opfordret til at komme med forslag til gode motiver til god-natbilleder i TV senere på året. Fra LAFAK indsendte vi nogle af vore gamle teglværksbilleder, om hvilke der kunne fortælles en masse i den ledsagende tekst, og vi har med fornøjelse hørt, at man vil benytte et af vore til en udvidet udsendelse.



LOKALARKIVAREN HOLDER ØP

Efter 3½ års arbejde i arkivet ønsker Lisbeth Lademann at prøve noget andet, og har opsagt sin stilling hos os og på rådhuset pr. 1. sept.

LAFAK håber -og forventer, at ihvertfald de 20 timer/ugen hos os kan genbesættes, men i skrivende stund ved vi ikke noget. I takt med arkivets vækst har arbejdet i arkivet nået et omfang, der gør det helt nødvendigt at have en professionel ansat- udover den betydelige del arbejde, som de frivillige arkivmedarbejdere lægger i arkivet hver uge.

OHP

EFTERLYSNINGER

Dette dejlige fotografi af en smedie har det været os umuligt at registrere og lægge på plads. Vi troede længe, at det kunne være Kollerød smedie, men ved nu, at

det ikke kan være den. Der er ingen oplysninger på billedet, men det må være fra omkring århundredskiftet. Hvem kan hjælpe os ?



Vi mangler oplysninger om en smedie, der har ligget ved Renholtegård, Lillerød Øst. På et kort fra 1898 ses smedien indtegnet på vejen mellem Borupgård og Renholtegård. Desværre har arkivet ingen oplysninger om denne smedie. Hvem kan hjælpe os ?

Egnens gamle smedier har interesseret os længe, og vi har billeder eller oplysninger om de fleste andre.

